

Sygn. akt I C 2983/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: Paulina Kosecka

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko H. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 2983/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej H. A. kwoty 808,16 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał na to, że na podstawie umowy cesji nabył wierzytelność powstałą w wyniku niewywiązywania się przez pozwaną z warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę, a także nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 sierpnia 2011r. pozwana zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę abonencką nr (...).

(bezsporne; umowa k. 15 – 16, 56 – 59).

W dniu 2 grudnia 2016r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę przelewu bliżej nieokreślonych wierzytelności.

Powód przedłożył poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię tejże umowy cesji. Umowa ta zawiera białe zakreslenia uniemożliwiające jej pełną lekturę.

(dowód: umowa k. 26 - 30).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny jedynie w oparciu takie załączniki, które miały wartość dowodową i miały charakter dokumentu. Pozostałe przedłożone przez powoda kserokopie i nieopatrzony podpisem wydruki nie stanowiły dowodu i nie przyczyniły się do poczynienia istotnych w sprawie ustaleń.

Powód wywodzi swe roszczenie z umowy cesji wierzytelności, na podstawie której miał nabyć wierzytelność wobec pozwanej.

Zgodnie z treścią art. 509 § 2 k.c., wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa.

Powód przede wszystkim nie wykazał tego, by rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności. W myśl zaś przepisu art. 509 § 1 i 2 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przedmiotem przelewu jest wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z załączonych do akt sprawy dokumentów nie wynika, aby przedmiotem obrotu była wierzytelność wobec pozwanej i aby powód stał się nabywcą jakiegokolwiek wierzytelności przysługującej zbywcy względem pozwanej. Powód przedłożył wprawdzie poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię umowy przelewu wierzytelności, jednakże w treści tego dokumentu wierzytelność względem pozwanej nie jest wymieniona. Tym samym brak jest dowodów na to, iż wskazana wierzytelność była przedmiotem sprzedaży w ramach przedmiotowej umowy cesji.

Dodatkowo wskazać należy, iż umowa przelewu wierzytelności zawiera określenia uniemożliwiające odczytanie pełnej jej treści. Tym samym brak jest możliwości zweryfikowania ważności zawartej w niej postanowień.

Wskazania wymaga również, iż przeniesienie objętych nią wierzytelności miało nastąpić pod warunkiem zapłaty ceny za sprzedawane wierzytelności. Powód złożył wprawdzie oświadczenie zbywcy wierzytelności z dnia 23 grudnia 2016r., w którym poinformował o otrzymaniu wpłaty ceny w wysokości 9718924,32 zł tytułem umowy przelewu wierzytelności z dnia 2 grudnia 2016r., niemniej jednak skoro w samej umowie cesji wierzytelność wobec pozwanej nie została wymieniona, nie sposób przyjąć, że wskazana w oświadczeniu cena obejmowała również wierzytelność względem pozwanej. Ponadto sygnatariusze wskazanej umowy cesji są podmiotami zajmującymi się profesjonalnie obrotem wierzytelności, nie sposób zatem wykluczyć, że pomiędzy tymi samymi podmiotami, tego samego dnia, zostały zawarte jeszcze inne umowy cesji. Z tego względu nie sposób założyć, iż złożone do akt oświadczenie o otrzymaniu ceny sprzedaży wierzytelności odnosi się do innej umowy niż ta na którą powołuje się powód.

Powód załączył do pozwu również wydruk z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności, jednakże wydruk ten nie został podpisany a ponadto nie wynika z niego to, by był integralną częścią umowy sprzedaży wierzytelności.

Dowodem na nabycie wierzytelności nie są bynajmniej także wezwania adresowane do pozwanej oraz zawiadomienie o cesji wierzytelności. Pisma te, jako dokumenty prywatne, mogą być dowodem co najwyżej na to, iż pisma o takiej treści powstały. Ponadto powód nie przedłożył potwierdzenia odbioru tych przesyłek przez pozwaną, czy choćby ich nadania, wobec czego nie sposób stwierdzić, czy pisma te zostały rzeczywiście do pozwanej wysłane.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności należy uznać, iż powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Mając na względzie wszystkie przedstawione okoliczności oraz powołane przepisy powództwo należało oddalić.

SSR Marzena Żywucka